

21-08- ΟΡΘΡΟΣ ἈΓΙΟΥ ἈΠΟΣΤΟΛΟΥ ΘΑΔΔΑΙΟΥ

ΤΗ 21-08-

† Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἀποστόλου

Θαδδαίου καὶ τῆς

† Ἀγίας Μάρτυρος Βάσσης.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,...

Συναπτὴ μεγάλη καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος πλ. α'

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν,
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν
ὀνόματι Κυρίου.

Σπῆχ, α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ
Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν
αἰῶνα τό ἔλεος αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν...

Σπῆχ, β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύ-
κλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου
ἡμυνάμην αὐτούς.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν...

Σπῆχ, γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο
αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλ-
μοῖς ἡμῶν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν...

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀποστόλου.

Ἦχος πλ. α'

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν αὐτόπτην τοῦ Λόγου Ἰού-
δαν σήμερον, τὸν καὶ Θαδδαῖον
κληθέντα, δεῦτε συμφώνως πιστοί,
ὡς προστάτην ἀκλινή, ὕμνοις τιμή-
σωμεν: ὅτι ὀνόματι Χριστοῦ, τῶν
σωμάτων τὰς πληγὰς, ἐπήρειάν τε
δαιμόνων, ἀπελαύνει λύσιν παρέ-
χων, ἀμπλακημάτων ἐν τῇ μνήμῃ
αὐτοῦ.

Δόξα... Τὸ αὐτὸ

Καὶ νῦν...

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς

Ἦχος α'

Ἐν τῇ Γεννήσει τὴν παρθενίαν
ἐφύλαξας, ἐν τῇ Κοιμήσει τὸν
κόσμον οὐ κατέλιπες Θεοτόκε.
Μετέστης πρὸς τὴν ζωὴν, μήτηρ
ὑπάρχουσα τῆς ζωῆς, καὶ ταῖς πρε-
σβείαις ταῖς σαῖς λυτρούμενη, ἐκ
θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μικρὴ Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι...

Κύριε, ἐλέησον

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...

Κύριε, ἐλέησον

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου...

Гоί, Κύριε.

Ὅτι Σὸν τὸ κράτος...

Ἀμήν.

Μετὰ τὴν α' Σπυχολογίαν,

Κάθισμα τοῦ Ἀποστόλου.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἰούδαν ἀδελφοί, Ἰακώβου συμ-
φώνως, ὠδαῖς πνευματικαῖς, εὐφη-
μήσωμεν δεῦτε· ὡς πόμα γὰρ ἡδύ-
τατον, θλιβομένοις χαρίζεται, εἰς
παράκλησιν καὶ ψυχικὴν εὐφροσύ-
νην, πᾶσι σήμερον, ἐξ οὐρανίου
κρατῆρος, τὸ νέκταρ τῆς χάριτος.

Μετὰ τὴν α' Σπυχολογίαν,

Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε

Δόξα... Καὶ νῦν... τῆς ἑορτῆς.

Τὴν σὴν ἑορτάζομεν, Κοίμησιν
Ἀχραντε, ἐν ᾗ παραγέγονεν ὁ διὰ
σοῦ σαρκωθεὶς Χριστὸς ὁ Θεὸς
ἡμῶν, μετὰ δόξης ἀφάτου, προσ-
λαβεῖν τὸ σὸν πνεῦμα, καὶ

μετέστης ἐν δόξῃ, μὴ λιποῦσα τὸν κόσμον, πρεσβείαις σου Θεοτόκε, σκέπουσα τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Μετὰ τὴν β' σπυχολογίαν
ψάλλομεν καθίσματα.

Τοῦ Ἀποστόλου.

ᾠχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθέν.

Τὴν εὐσεβῇ τοῦ Χριστοῦ, Θαδδαῖε ποιμνὴν, ὥσπερ ποιμὴν πνευματικός, ἀπὸ παντοίας, τῶν αἱρέσεων βλάβης, φύλαττε εὐχαῖς σου· ὡς λύκοι γὰρ ἐπιβάντες οἱ ἄσεβεῖς, ὁδοῦσι κατασπαράξαι τὰ λογικά, κατεπείγονται πρόβατα· οὓς πόρρω τῇ νοητῇ, ἀπέλασον σφενδόνῃ σου, ἐκ καρδίας δεόμεθα.

Δόξα... Καὶ νῦν... τῆς ἑορτῆς.

ᾠχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον

Τῶν Ἀγγέλων τὰ πλήθη δοξολογοῦσί σε, τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος πιστῶς ὑμνοῦμέν σε, ὅτι μετέστης ἀπὸ γῆς πρὸς οὐράνια, καὶ πρεσβεύεις ἐκτενῶς, τῷ Ὑῖῳ σου καὶ Θεῷ, ῥυσθῆναι ἐκ τῶν κινδύνων, τοὺς πίστει ἀνευφημοῦντας, τὴν σὴν Παρθένε Μετάστασιν.

Δόξα... Καὶ νῦν... Τὸ αὐτὸ

Μετὰ τὸν πολυέλεον καὶ τὴν ἐκλογὴν
ψάλλομεν καθίσματα.

Τοῦ Ἀποστόλου.

ᾠχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῇ κιβωτῷ ὁ εὐσεβὴς πάλαι Νῶε, σὺν τοῖς οἰκείοις ἐπιβὰς σωτηρίαν, ἐκ τῶν ὑδάτων εὗρατο, Θεοῦ ἐντολῇ· οὕτω καὶ ἡμᾶς διάσωσον, ὦ Θαδδαῖε δεόμεθα, ὅρμον πρὸς ἀκύμαντον, σφοδρᾶς ἐκ τρικυμίας, ἐλληνικῆς ὀλκάδος σαῖς εὐχαῖς, τὸν πλοῦν ἰθύνων, Κυρίου Ἀπόστολε.

Δόξα... Καὶ νῦν... τῆς ἑορτῆς.

ᾠχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Πλατυτέρα οὐρανῶν, ἀναδειχθεῖσα ἐπὶ γῆς, ἡ τεκοῦσα ἐν σαρκί, τὸν τοῦ παντὸς Δημιουργόν, νῦν εἰς αὐτὰ τὰ οὐράνια ἐκ γῆς μετέστης· Δικαίων δὲ ψυχὰι καθορῶσαί σε, Ἀγγέλων οἱ χοροὶ κατοπτεύοντες, ὡς Βασιλίδι αἰνεσὶν ἀξίως, διὰ παντός σοι προσάγουσι· διὸ πρεσβεύειν, μὴ διελίπης, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων σε.

Εἶτα ψάλλονται οἱ ἀναβαθμοὶ

Τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Ἀντίφωνον Α'.

Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ με πάθη· ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ σῶσον Σωτὴρ μου. (δψς)

Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου· ὡς χόρτος γάρ, πυρὶ ἔσεσθε ἀπεξηραμένοι. (δψς)

Δόξα.

Ἀγίῳ Πνεύματι πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ καθάρσει ὑψοῦται, λαμπρύνεται, τῇ τριαδικῇ μονάδι ἱεροκρυφίως.

Καὶ νῦν.

Ἀγίῳ Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ῥεῖθρα, ἀρδεύοντα, ἅπασαν τὴν κτίσιν πρὸς ζωογονίαν.

καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἑωθινοῦ εὐαγγελίου.

ᾠχος πλ. δ'.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτοῦ.

Σπῆχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν...

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτοῦ.

*Ἡ Τάξις τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου
Ἦχος β'.*

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Αἰνεσάτω πνοὴ πᾶσα τὸν Κύριον.

Εὐαγγέλιον

Ἐκ τοῦ κατὰ

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ εὐθὺς ὁ Ν' Ψαλμὸς χῦμα.

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος των οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντὸς.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὥπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεὸς καὶ πνεῦμα εὐθεὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμα σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἰνεσίαν σου.

Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν ἔδωκα ἂν ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλὴμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Δόξα Πατρὶ... Ἦχος β'

Ταῖς τοῦ Ἀποστόλου, πρεσβείαις

Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν...

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Σπῆχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἰδιόμελον. ᾠχος β'

Ἡ ἐνυπόστατος Θεοῦ Σοφία καὶ Δύναμις θαυμαστῶς ἡμᾶς συνήγαγε σήμερον, τοῦ θερμοῦ ἡμῶν προστάτου καὶ συμπαθοῦς ἀντιλήπτορος κατὰ χρέος δοξάσαι τὴν μεγίστην πανήγυριν· ἐν πάσῃ γὰρ περιστάσει τῇ πανσθενεῖ αὐτοῦ ἀρωγῇ καταφεύγοντες, τῶν δεινῶν συμφορῶν τοῦ βίου λυτρούμεθα· διὸ προθύμως αὐτῷ ἀνακράξωμεν· Μὴ διαλίπης σκέπων, Θαδδαῖε Ἀπόστολε, τὴν μικρὰν ποιμήνην σου, πρὸς ὄρμον τε ἀσφαλῆ ὁδηγῶν, νεὼς ἐν τύπῳ, τὸ φιλόχριστον τῶν Ἑλλήνων γένος πρεσβείαις σου.

Σῶσον ὁ Θεός τὸν λαόν σου...

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. (δ')

Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς...

Ὁ Κανὼν δεύτερος τῆς Ἑορτῆς.

ᾠδὴ α'

ᾠχος δ'. Ὁ Εἰρμός

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι τῇ Βασιλίδι Μητρί, καὶ ὀφθήσομαι, παιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ἄσω γηθόμενος, ταύτης τὴν Κοίμησιν. (Δίς)

Σπῆχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Παρθένοι νεάνιδες, σὺν Μαριὰμ τῇ Προφήτιδι, ὠδὴν τὴν ἐξόδιον νῦν ἀλαλάξατε· ἡ Παρθένος γάρ, καὶ μόνη Θεοτόκος, πρὸς λῆξιν οὐράνιον διαβιβάζεται.

Σπῆχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀξίως ὡς ἔμψυχον, σὲ οὐρανὸν ὑπεδέξαντο, οὐράνια Πάναγνε, θεῖα σκηνώματα, καὶ παρέστηκας, παιδρῶς ὠραῖσμένη, ὡς νύμφη πανάμωμος, τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἀποστόλου, ᾠδὴ α'

ᾠχος πλ. δ'. Ἀσωμεν τῷ Κυρίῳ

Σπῆχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Θρόνῳ τῷ τοῦ Δεσπότη, πάνσοφε Θαδδαῖε παριστάμενος, φωτισμὸν μοι παράσχου, τὴν φωσφόρον σου μέλψαι πανήγυριν.

Σπῆχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀχρονον φῶς ἐν χρόνῳ, μεθ' ἡμῶν ὀφθεῖς ὁ Ὑπερούσιος, ὡς ἀκτῖνά σε μάκαρ, ἐπαφῆκε τὸν κόσμον φωτίζουσαν.

Δόξα...

Δύναμιν περιζώσας, σὲ ὁ ἐν ἰσχυῖ ἀπροσμάχητος, τοῦ ἀλάστορος πᾶσαν, τὴν ἰσχὺν ἀφανίσαι ἐνίσχυσεν.

Καὶ νῦν. *Θεοτοκίον*

Δέσποινα τῶν ἀπάντων, ὦφθης τῶν κτισμάτων, τὸν δεσπόζοντα, ἀπορρήτως τεκοῦσα, Θεοτόκε Παρθένε πανύμνητε.

Κανὼν β', Ὡδὴ γ', τῆς Ἑορτῆς
ᾠχος δ'. Ὁ Εἰρμὸς

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους, Θεοτόκε, ἡ ζωσα καὶ ἄφθονος πηγῇ, θί-
ασον συγκροτήσαντας πνευματι-
κόν, στερέωσον· καὶ ἐν τῇ θείᾳ
δόξῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξίω-
σον. (Δίς)

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον
ἡμᾶς.

Θνητῆς ἐξ ὀσφύος προαχθεῖσα,
τῇ φύσει κατάλληλον Ἀγνή, τὴν
ἔξοδον διήνυσας, τεκοῦσα δὲ τὴν
ὄντως ζωὴν, πρὸς τὴν ζωὴν με-
θέστηκας, τὴν θείαν καὶ ἐνυπόστα-
τον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον
ἡμᾶς.

Δῆμος θεολόγων ἐκ περάτων,
ἐξ ὕψους Ἀγγέλων δὲ πληθὺς, πρὸς
τὴν Σιών ἠπειγόντο, παντοδυνάμω
νεύματι, ἀξιοχρέως Δέσποινα, τῇ
σῇ ταφῇ λειτουργήσοντες.

Κανὼν β', Ὡδὴ γ', τοῦ Ἀποστόλου
ᾠχος πλ. δ'
Σὺ εἶ τὸ στερέωμα

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ
πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Αἰγλή θείας χάριτος, φωταγω-
γῶν λαοὺς ἔνδοξε, φῶς καθαρὸν,
ὥφθης τοῖς ἐν σκότει, τῶν δεινῶν
ἐνυπάρχουσιν.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ
πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰασιν καὶ λύτρωσιν, θεουργικαῖς
σοφὲ νεύσεσι, τῷ βασιλεῖ, ἡγάγες
Αὐγάρω, πρὸς αὐτὸν ἀφικόμενος.

Δόξα.

Οἴκους ἀπετέλεσας, τοῦ πα-
νουργοῦ σοφὲ Πνεύματος, τοὺς
γηγενεῖς, τὰ τῆς ἀπωλείας, κατα-
στρέψας οἰκήματα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον

Νόμου προχαράγματα, καὶ Προ-
φητῶν φωναὶ Δέσποινα, σοῦ τὸν
φρικτὸν τόκον ἀριδῆλως, Θεομῆτορ
ἐδήλωσαν.

Μικρὴ Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι...

Κύριε, ἐλέησον

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...

Κύριε, ἐλέησον

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου...

Γοί, Κύριε.

Ὅτι Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν..

Ἀμήν.

Ἀναγιγνώσκεται το

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς
ᾠχος πλ. β' Αὐτόμελον

Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον
Θεοτόκον, καὶ προστασίαις
ἀμετάθετον ἐλπίδα, τάφος καὶ
νέκρωσις οὐκ ἐκράτησεν· ὡς γὰρ
ζωῆς Μητέρα, πρὸς τὴν ζωὴν
μετέστησεν, ὁ μήτραν οἰκήσας ἀει-
πάρθενον.

Κάθισμα τοῦ Ἀποστόλου

ᾠχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Προσπελάσας Ἠλίῳ τῷ νοητῷ,
παρ' αὐτοῦ τὰς ἀκτῖνας τὰς μυ-
στικὰς, ἐδέξω καὶ γέγονας, ὡς
ἀστὴρ φαεινότατος, καταυγάζων
πάσης, τῆς γῆς τὰ πληρώματα, καὶ
σκεδάζων πλάνης, ὁμίχλην
μακάριε· ὅθεν τὴν φωσφόρον καὶ
ἀγίαν σου μνήμην, πιστῶς
ἐορτάζομεν, καὶ συμφώνως βοῶμέν
σοι· Θαδδαῖε, Ἀπόστολε, πρέσβευε

Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Τῆς Ἑορτῆς ὅμοιον

Ἡ θεὸν συλλαβοῦσα ἄνευ σποράς, σαρκωθέντα τεκοῦσα δίχα φθοράς, τὴν νέαν ἀμφιέννυσαι, ἀφθαρσίαν τοῦ Πνεύματος· ὥς γὰρ ζωῆς σὺ Μήτηρ, καὶ πάντων Βασίλισσα, πρὸς τὴν ζωὴν μετέστης, Παρθένε τὴν ἄϋλον· ὅθεν ἐπαξίως, ἀληθῶς ἀνεδείχθης, νεφέλη πηγάζουσα, τῆς ζωῆς ἡμῶννάματα, Θεομητορ πανάμωμε. Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, τὴν θείαν σου Κοίμησιν.

Μικρὴ Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι...

Κύριε, ἐλέησον

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...

Κύριε, ἐλέησον

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου...

Οί, Κύριε.

Οὗ γὰρ εἰ ὁ Βασιλεύς...

Ἀμήν.

Κοντάκιον τοῦ Ἀποστόλου

Ἦχος γ'.

Ἡ Παρθένος σήμερον

Ἑορτὴ χαρμόσυνη, τοῦ Ἀποστόλου ἐπέστη, εὐφροσύνως σήμερον, ἐπιτελέσωμεν ταύτην· νέμει γὰρ, τοῖς αὐτὸν πίστει ἀεὶ τιμῶσι, λύτρωσιν ἁμαρτημάτων, καὶ ῥῶσιν θείαν· καὶ γὰρ ἔχει παρρησίαν, ὡς θεῖος μύστης Χριστοῦ τῆς χάριτος.

Ὁ Οἶκος

Τὸν Χριστοῦ Μαθητὴν ἅπαντες εὐφημήσωμεν, τὸν αὐτόπτην τοῦ Λόγου τιμήσωμεν σήμερον. Οὗτος γὰρ τῷ κόσμῳ ἐκήρυξε τὸ πάνσεπτον Εὐαγγέλιον, καὶ τὰ ἔθνη σαγηνεύσας ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς πλάνης ἀνήγαγε, τὴν δὲ ὁδὸν τῆς ἀληθείας ὑποδείξας, δι' αὐτῆς ἀνάγει τοὺς πιστοὺς πρὸς πατρίδα οὐράνιον, καὶ τῷ θείῳ θρόνῳ λαμπρῶς παριστάμενος, φωτισμὸν παρέχει δαφιλῶς τοῖς αὐτὸν ἐκ πόθου γεραίρουσι. Καὶ γὰρ ἔχει παρρησίαν, ὡς θεῖος μύστης Χριστοῦ τῆς χάριτος.

ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Τῇ ΚΑ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἀποστόλου Θαδδαίου.

Σπύχοι

Θαδδαῖε! ποῖον ἄλλο σοι πλέξω στέφος,

Ἡ αὐτόπτην λέγειν σε, καὶ μύστην Λόγου;

Εἰκάδι πρώτη Θαδδαῖος βιότοιον ἀπέπτη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς Ἀγίας μάρτυρος Βάσσης, καὶ τῶν τέκνων αὐτῆς Θεογνίου, Ἀγαπίου καὶ Πιστοῦ.

Σπύχοι

Μητρὸς μιᾶς κάλλιστα παιδία τρία,

Σὺν μητρὶ Βάσση πρὸς τομὴν ψυχὴ μία.

Βάσσαν σὺν τοκέεσσι τάμε ξίφος εἰκάδι πρώτη.

Ταῖς τῶν Ἀγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου

ᾠδὴ ζ'.

ᾠδὴ α'. ᾠχος α'.

Πεποικιλμένη τῇ θείᾳ δόξῃ ἡ ἱερὰ καὶ εὐκλεής, Παρθένε, μνήμη σου πάντας συνηγάγετο πρὸς εὐφροσύνην τοὺς πιστοὺς, ἐξαρχούσης Μαριὰμ μετὰ χορῶν καὶ τυμπάνων, τῷ σῷ ᾄδοντας μονογενεῖ. Ἐνδόξως ὅτι δεδόξασται.

ᾠδὴ γ'.

Ἡ δημιουργικὴ καὶ συνεκτικὴ τῶν ἀπάντων Θεοῦ σοφία καὶ δύναμις, ἀκλινῇ, ἀκράδαντον τὴν Ἐκκλησίαν στήριξον, Χριστέ· μόνος γὰρ εἶ ἅγιος, ὁ ἐν ἁγίοις ἀναπαυόμενος.

ᾠδὴ δ'.

Ῥήσεις προφητῶν καὶ αἰνίγματα τὴν σάρκωσιν ὑπέφηναν τὴν ἐκ Παρθένου σου, Χριστέ, φέγγος ἀστραπῆς σου εἰς φῶς ἐθνῶν ἐξελεύσεσθαι· καὶ φωνεῖ σοι ἄβυσσος ἐν ἀγαλλιάσει· Τῇ δυνάμει σου δόξα, φιλάνθρωπε.

ᾠδὴ ε'.

Τὸ θεῖον καὶ ἄρρητον κάλλος τῶν ἀρετῶν σου, Χριστέ, διηγῆσμαι· ἐξ αἰδίου γὰρ δόξης συναΐδιον καὶ ἐνυπόστατον λάμπας ἀπαύγασμα, παρθενικῆς ἀπὸ γαστρού, τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ σωματωθεῖς ἀνέτειλας ἥλιος.

ᾠδὴ στ'.

Ἀλιον, ποντογενές, κητῶν ἐντόσθιον πῦρ τῆς τριημέρου ταφῆς σου τὶ προεικόνισμα, οὗ Ἰωνᾶς ὑποφύτης ἀναδέδεικται· σεσωμένος γάρ, ὡς καὶ προὔπέπωτο, ἀσινῆς ἐβόα· Θύσω σοι μετὰ φωνῆς αἰνέσεως, Κύριε.

Ἰταμῷ θυμῷ τε καὶ πυρὶ θεῖος ἔρως ἀντιταττόμενος τὸ μὲν πῦρ ἐδρόσιζε, τῷ θυμῷ δὲ ἐγέλα, θεοπνεύστῳ λογικῇ τῇ τῶν ὁσίων τριφθόγγῳ λύρᾳ ἀντιφθεγγόμενος μουσικοῖς ὀργάνοις ἐν μέσῳ φλογός· Ὁ δεδοξασμένος τῶν πατέρων καὶ ἡμῶν Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ η'.

Ἀἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Φλόγα δροσίζουσαν ὁσίους, δυσσεβεῖς δὲ καταφλέγουσαν ἄγγελος Θεοῦ ὁ πανσθενὴς ἔδειξε παισί· ζωαρχικὴν δὲ πηγὴν εἰργάσατο τὴν Θεοτόκον, φθορὰν θανάτου καὶ ζωὴν βλυστάνουσαν τοῖς μέλπουσι· Τὸν δημιουργὸν μόνον ὑμνοῦμεν οἱ λελυτρωμένοι καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός...

ΤΙΜΙΩΤΕΡΑ

(ᾠχος α')

Σπῆχ. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Σπῆχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με

πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπῆχ. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπῆχ. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπῆχ. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλεν κενούς.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπῆχ. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Καταβασία. Ὡδὴ θ'.

Ἦχος α'. Ὁ εἰρμὸς

Αἱ γενεαὶ πᾶσαι μακαρίζομέναι σε τὴν μόνην Θεοτόκον.

Νενίκηνται τῆς φύσεως οἱ ὄροι ἐν σοί, Παρθένε ἄχραντε· παρθενεύει γὰρ τόκος καὶ ζωὴν προμνηστεύεται θάνατος. Ἡ μετὰ τόκον παρθένος καὶ μετὰ θάνατον ζῶσα, σῶζοις ἀεὶ, Θεοτόκε, τὴν κληρονομίαν σου.

Μικρὴ Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι...

Κύριε, ἐλέησον

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...

Κύριε, ἐλέησον

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου...

Σοί, Κύριε.

Ἔτι Σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

Ἀμήν.

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ἀποστόλου

Ἦχος β'. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε

Ἐδέσσης ἐχρημάτισας, φωστὴρ Θαδδαῖε πάνσοφε, ἐν ἣ κηρύξας τὴν θείαν, οἰκονομίαν τοῦ Λόγου, καὶ τὸν Τοπάρχην Αὐγαρον, καὶ σὺν αὐτῷ δὲ ἅπαντας, φωτίσας λάτρως ἔδειξας, τῆς ὑπερφώτου Τριάδος, Ἀπόστολε Θεοκήρυξ.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς

Ἦχος γ'. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς

Τῶν Ἀποστόλων ὁ δῆμος, συναθροισθεὶς ἐν νεφέλαις, ἀξιοχρέως κηδεύει, τὴν τοῦ Κυρίου Μητέρα, παρόντος καὶ τοῦ Σωτῆρος, σὺν μυριάσιν Ἀγγέλων.

Αἶνοι. **Ἦχος α'.**

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Εἴτα ἱστῶμεν στίχους δ'

καὶ ψάλλομεν

σπληνὰ προσόμοια τοῦ Ἀποστόλου.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι μάρτυρες.

Σπῆχ. **Αἰ**νεῖτε αὐτόν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Θαδδαῖε Ἀπόστολε Χριστῷ,

παρῶρησίᾳ ἔφησας, ἐν ὑπερώῳ καθήμενος, ποτέ· Τί γέγονεν, ἡμῖν ὅτι μέλλεις, ἐμφανίζειν, Κύριε, οὐχὶ δὲ Σεαυτὸν κόσμῳ λέξον μοι; ἡμῖν πιστούμενος, τὴν μεγίστην οἰκειότητα, καὶ ἀγάπην, πρὸς Αὐτὸν ἦν κέκτησαι.

Στήχ. **Λ**ινεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Επέστη ἡμῖν ἡ φωταυγής, τοῦ Θαδδαίου σήμερον, ὡς εὐφροσύνης ἀνάπλεως, καὶ πλήρης χάριτος, ἀδελφοὶ ἡμέρα· δεῦτε οὖν ὑμνήσωμεν, τὸν ἑνδοξὸν Κυρίου Ἀποστόλον, αὐτῷ κραυγάζοντες· Ὁρθοδόξων τὴν ἀμώμητον, ρῦσαι πίστιν, πληγῆς τῶν αἱρέσεων.

Στήχ. **Λ**ινεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Γαγῆνῃ τοῦ Πνεύματος ψυχάς, ἀβιάστως εἵλκυσας, τῆς παραλόγου λυτρούμενος, Θαδδαῖε κράτιστε, τῶν εἰδώλων πλάνης, καὶ πρὸς τὴν ἐπίγνωσιν, Χριστοῦ τοῦ σαρκωθέντος Θεοῦ ἡμῶν, πανσόφως ἴθυνας, ἀλιεὺς ὡς προανήγγειλεν, ὁ Δεσπότης, ἀνθρώπων γενόμενος.

Στήχ. **Λ**ινεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Η θεία πληθὺς τῶν προφητῶν, τῶν μαρτύρων σύλλογος, δῆμος ὁσίων πατέρων τε, ἀγγέλων τάγματα, διδασκάλων τάξεις, καὶ δικαίων ὄμιλος, ὁμοῦ σὺν Ἀποστόλοις γεραίρουσιν, ἐνθέοις ἄσμασι, τὴν Θαδδαίου μνήμην σήμερον, τὴν

ἀγίαν, καὶ πάντῃ χαρμόσυνον.

Δόξα Πατρί...

Τοῦ Ἀποστόλου. Ἦχος πλ. δ'.

Λύγην τῆς θεότητος αὐτοῦ ἀμυδρὰν ἐπιδειξαι βουλόμενος, ἐξουσίαν ὁ τῆς Δόξης Κύριος τοῦ πατεῖν ἐπὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ τοῖς ἰδίῳις μαθηταῖς ἐδωρήσατο· ἡ χρησάμενοι, χαρᾶς τε πλησθέντες ἠπόρουν ὁρῶντες τὰς ἐναντίας δυνάμεις τῷ ὀνόματι Χριστοῦ ὑποτάσσεσθαι. Πλὴν ἐν τούτῳ μὴ χαίρετε, ὁ Σωτὴρ ἀπεκρίνατο, ἀλλ' ὅτι τὰ ὀνόματα ὑμῶν ἐν βίβλῳ ζωῆς ἀπεγράφησαν. Ἀλλ', ὦ Θαδδαῖε Ἀπόστολε, ταῖς σαῖς θεοδέκτοις πρεσβείαις ἐν αὐτῇ συναπόγραφον, τοὺς πόθῳ τιμῶντάς σε.

Καὶ νῦν. *Τῆς Ἑορτῆς.*

Ἦχος πλ. α'.

Δεῦτε φιλεόρτων τὸ σύστημα, δεῦτε καὶ χορείαν στησώμεθα, δεῦτε καταστέψωμεν ἄσμασι τὴν Ἐκκλησίαν τῇ καταπαύσει τῆς Κιβωτοῦ τῆς Κιβωτοῦ τοῦ Θεοῦ. Σήμερον γὰρ οὐρανὸς ἐφαπλοῖ τοὺς κόλπους, δεχόμενος τὴν τετοκυῖαν τὸν ἐν πᾶσι μὴ χωρούμενον, καὶ ἡ γῆ τὴν πηγὴν τῆς ζωῆς ἀποδιδοῦσα, τὴν εὐλογίαν στολίζεται καὶ εὐπρέπειαν. Ἄγγελοι χοροστατοῦσι σὺν Ἀποστόλοις, περιδεῶς ἐνατενίζοντες, ἐκ ζωῆς εἰς ζωὴν μεθισταμένης, τῆς τεκούσης τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς. Πάντες προσκυνήσωμεν αὐτὴν δεόμενοι· Συγγενοῦς οἰκειότητος μὴ ἐπιλάβῃ Δέσποινα, τῶν πιστῶς ἐορταζόντων, τὴν παναγίαν σου Κοίμησιν.

Δοξολογία Μεγάλη.

Ἦχος πλ. δ'

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς.
Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς
εἰρήνῃ, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε,
προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν
σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν
μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ,
Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Ὑἱὲ μο-
νογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον
Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ,
ὁ Ὑἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν
ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον
ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ
κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ
καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός,
καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ
ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς
δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω
σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς
τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ
αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι
ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν
Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δε-
δοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς
αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ'
ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με
τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με

τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με
τὰ δικαιώματά σου.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν,
ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα
Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν
μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον,
δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά
σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ
φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς
γινώσκουσί σε.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός,
Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός,
Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός,
Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ
Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός,

Ἄγιος Ἰσχυρός,

Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον

Τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος α'.

Εν τῇ Γεννήσει τὴν παρθενίαν
ἐφύλαξας, ἐν τῇ Κοιμήσει τὸν κό-
σμον οὐ κατέλιπες Θεοτόκε· μετέ-
στης πρὸς τὴν ζωὴν, μήτηρ ὑπάρ-
χουσα τῆς ζωῆς, καὶ ταῖς πρεσβεί-
αις ταῖς Σαῖς λυτρουμένη, ἐκ θα-
νάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ἀντίφωνον Α' τῆς ἑορτῆς

ᾠχος β'

Σπῆχ. α'. Ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ
πᾶσα ἡ γῆ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου,
Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Σπῆχος β'. Ἐξομολογεῖσθε αὐτῷ,
αἰνεῖτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ.,

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου,
Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς

Σπῆχος γ'. Ἐν πόλει Κυρίου τῶν
δυνάμεων, ἐν πόλει Θεοῦ ἡμῶν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου,
Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς

Σπῆχος δ'. Ἐγενήθη ἐν εἰρήνῃ ὁ
τόπος αὐτοῦ, καὶ τὸ κατοικητήριον
αὐτοῦ ἐν Σιών.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου,
Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς

Δόξα Πατρὶ...Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου
Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς

Ἀντίφωνον Β'

ᾠχος β'

Σπῆχος α'. Ἀγαπᾷ Κύριος τὰς
πύλας Σιών, ὑπὲρ πάντα τὰ
σκηνώματα Ἰακώβ.

Γῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγί-
οις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι,
Ἀλληλούϊα.

Σπῆχος β'. Δεδοξασμένα ἐλαλήθη
περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ.

Γῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγί-
οις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι,
Ἀλληλούϊα.

Σπῆχος γ'. Ὁ Θεὸς ἐθεμελίωσεν
αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα.

Γῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγί-
οις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι,

Ἀλληλούϊα.

Σπῆχος δ'. Ἡγίασε τὸ σκήνωμα
αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος.

Γῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγί-
οις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι,
Ἀλληλούϊα.

Δόξα Πατρὶ...Καὶ νῦν...

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ
Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων, καὶ κα-
ταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμετέραν
σωτηρίαν, σαρκωθῆναι ἐκ τῆς
ἁγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας,
σταυρωθεὶς τε, Χριστὲ ὁ Θεός,
θανάτῳ θάνατον πατήσας, Εἷς ὢν
τῆς ἁγίας Τριάδος, συνδοξαζόμε-
νος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ
Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Γ' ᾠχος α'

Σπῆχος α'. Ἐτοίμη ἡ καρδιά μου,
ὁ Θεός, ἐτοίμη ἡ καρδιά μου.

ᾠχος α'

Ἐν τῇ Γεννήσει τὴν παρθενίαν
ἐφύλαξας, ἐν τῇ Κοιμήσει τὸν
κόσμον οὐ κατέλιπες Θεοτόκε.
Μετέστης πρὸς τὴν ζωὴν, μήτηρ
ὑπάρχουσα τῆς ζωῆς, καὶ ταῖς πρε-
σβείαις ταῖς σαῖς λυτρουμένη, ἐκ
θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Σπῆχος β'. Τὶ ἀνταποδώσω τῷ
Κυρίῳ περὶ πάντων ὧν ἀντα-
πέδωκέ μοι;

Ἐν τῇ Γεννήσει τὴν παρθενίαν
ἐφύλαξας, ἐν τῇ Κοιμήσει τὸν
κόσμον οὐ κατέλιπες Θεοτόκε.
Μετέστης πρὸς τὴν ζωὴν, μήτηρ
ὑπάρχουσα τῆς ζωῆς, καὶ ταῖς πρε-
σβείαις ταῖς σαῖς λυτρουμένη, ἐκ
θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στήχος γ'. Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι.

Ἐν τῇ Γεννήσει τὴν παρθενίαν ἐφύλαξας, ἐν τῇ Κοιμήσει τὸν κόσμον οὐ κατέλιπες Θεοτόκε. Μετέστης πρὸς τὴν ζωὴν, μήτηρ ὑπάρχουσα τῆς ζωῆς, καὶ ταῖς πρεσβείαις ταῖς σαῖς λυτρουμένη, ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰσοδικὸν

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλουῖα.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς

Ἦχος α'

Ἐν τῇ Γεννήσει τὴν παρθενίαν ἐφύλαξας, ἐν τῇ Κοιμήσει τὸν κόσμον οὐ κατέλιπες Θεοτόκε. Μετέστης πρὸς τὴν ζωὴν, μήτηρ ὑπάρχουσα τῆς ζωῆς, καὶ ταῖς πρεσβείαις ταῖς σαῖς λυτρουμένη, ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀποστόλου.

Ἦχος πλ. α'.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν αὐτόπτην τοῦ Λόγου Ἰούδαν σήμερον, τὸν καὶ Θαδδαῖον κληθέντα, δεῦτε συμφώνως πιστοί, ὡς προστάτην ἀκλινή, ὕμνοις τιμῶμεν: ὅτι ὀνόματι Χριστοῦ, τῶν σωμάτων τὰς πληγὰς, ἐπήρειάν τε δαιμόνων, ἀπελαύνει λύσιν παρέχων, ἀμπλακημάτων ἐν τῇ μνήμῃ αὐτοῦ.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ

Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Ἦχος β'

Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον

Θεοτόκον, καὶ προστασίαις ἀμετάθετον ἐλπίδα, τάφος καὶ νέκρωσις οὐκ ἐκράτησεν· ὡς γὰρ ζωῆς Μητέρα, πρὸς τὴν ζωὴν μετέστησεν, ὁ μήτραν οἰκήσας ἀειπάρθενον.

Τρισάγιον Ἀποστόλου

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δύναμις.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. δ'.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ.

Στήχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Πρὸς Κορινθίους Α' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα. 4:9-16

Ἀδελφοί, ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους ἐσχάτους ἀπέδειξεν, ὡς ἐπιθανατίους, ὅτι θέατρον ἐγενήθημεν τῷ κόσμῳ, καὶ ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις. Ἡμεῖς μωροὶ διὰ Χριστόν, ὑμεῖς δὲ φρόνιμοι ἐν Χριστῷ· ἡμεῖς ἀσθενεῖς, ὑμεῖς δὲ ἰσχυροί· ὑμεῖς ἔνδοξοι, ἡμεῖς δὲ ἄτιμοι. Ἄχρι τῆς ἄρτι ὥρας καὶ πεινώμεν καὶ διψῶμεν καὶ γυμνητεύομεν καὶ κολαφιζόμεθα καὶ ἀστατοῦμεν καὶ κοπιῶμεν ἐργαζόμενοι ταῖς ἰδίαις χερσὶ· λοιδορούμενοι εὐλογοῦμεν,

διωκόμενοι ἀνεχόμεθα, βλασφημούμενοι παρακαλοῦμεν· ὡς περικαθάρματα τοῦ κόσμου ἐγενήθημεν, πάντων περίφημα ἕως ἄρτι. Οὐκ ἐντρέπων ὑμᾶς γράφω ταῦτα, ἀλλ' ὡς τέκνα μου ἀγαπητὰ νοθετῶ. Ἐὰν γὰρ μυρίους παιδαγωγοὺς ἔχητε ἐν Χριστῷ, ἀλλ' οὐ πολλοὺς πατέρας· ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ διὰ τοῦ εὐαγγελίου ἐγὼ ὑμᾶς ἐγέννησα. Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς, μιμηταί μου γίνεσθε.

Ἀλληλούϊα. (γ') Ἦχος α'.

Εξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου, Κύριε.

Σπῆχ. **Θ**εὸς ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ ἁγίων.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ

Ἱεροῦ Χρυσοστόμου

Εἰς τὸ Ἐξαίρετως

Ἀξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σὲ τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Κοινωνικόν

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν.

Μετὰ τὴν Θείαν Κοινωνίαν.

Ἦχος β'

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὕρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον

Τριάδα προσκυνοῦντες, αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

Ἦχος β'

Πληρωθήτω τό στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς σου, Κύριε, ὅπως ὑμνήσωμεν τὴν δόξαν Σου, ὅτι ἡξίωσας ἡμᾶς μετασχεῖν τῶν ἁγίων μυστηρίων Σου. στήριξον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν τὴν δικαιοσύνην Σου. Ἀλληλουϊα, Ἀλληλουϊα, Ἀλληλουϊα.

Εἵη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. (τρίς).

ΙΕΡΕΥΣ: **Δ**ι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ο Ἀναγνώστης: **Ἀ**μήν.

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων

Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια

ἔγινε ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Ἱεροψάλτη

στὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου

Κουλούρας Βέροιας.